

२०७३ माघ ०१ शनिबार १४-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिम्नो सुखको दिन अब आइरहेको छ। लोक लाज, कलियुगी कुलको मर्यादाहरू छोडेर अब
तिमीले कमाई गर, बाबासँग पूरा वर्सा लेऊ।”

प्रश्न:- अन्त मति सो गति कुन पुरुषार्थद्वारा हुन्छ ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीले अहिलेसम्म जे जति पढेका छौ, त्यसलाई भुलेर केवल एउटा कुरा याद गर- मौनमा रहनु छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबाको यादमा रहने पुरुषार्थ गर। बाबा बच्चाहरूलाई कुनै मेहनत दिनुहुन्न, केवल धक्का खानबाट बचाउनुहुन्छ। गरिब बच्चाहरू, जसले विवाह आदिको लागि कर्जा लिन्छन्, बाबा त्यसबाट पनि छुटाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी पवित्र बन्यौ भने अन्त मति सो गति हुनेछ।

गीत:- धीरज धर मनुवा .....

ओम् शान्ति। यो गीत हो भक्तिमार्गको। उनीहरूले यसको अर्थ बुझ्दैनन्। केवल बच्चाले नै जान्दछन्। अब वास्तवमा हाम्रो सुखको दिन आइरहेको छ, जसको लागि हामी पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। जति पुरुषार्थ गछौं त्यति सुख मिल्छ। श्रीमतमा झोली भर्छौं। भक्तिमार्गलाई ब्रह्माको रात भनिन्छ। उनीहरूलाई यो थाहा छैन- पतित-पावन बाबा कहिले आउनुहुन्छ? अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- कलियुगको अन्त्य र सत्ययुगको आदिलाई नै संगमयुग भनिन्छ। अहिले तिमीले उनीहरूलाई कुम्भकर्णको निद्राबाट जगाउँछौ। मनुष्यले याद गर्छन् एक पतित-पावन, ज्ञान सागर बाबालाई। त्यस सागरलाई त याद गर्दैनन्, जसबाट यी पानीका नदी निस्कन्छन्। वहाँ त नदीहरूको संगम हुन्छ, सागर र नदीहरूको होइन। विशेषता त सागर र नदीको मेलामा छ। सागर त अवश्य चाहिन्छ नि। सत्ययुगको स्थापना गर्नेवाला नै सच्चा बाबाले नरबाट नारायण बन्ने सच्चा कहानी सुनाउनुहुन्छ। याद पनि उहाँलाई नै गर्छन्- हे पतित-पावन आउनुहोस्। जब परमात्मा आउनुहुन्छ, तब नै भनिन्छ आत्मा र परमात्माको संगमको मेला। यो हो सच्चा सच्चा मेला। तिमीले लेख्न सक्छौ- यो आत्मा र परमात्माको पुरुषोत्तम संगमयुगमा एउटै मेला लाग्छ, जसबाट पतित सृष्टि बदलिएर पावन अवश्य बन्छ। त्यो हो पावन दुनियाँ, यो हो पतित दुनियाँ। यो हो सच्चा मेला, जबकि पतित-पावन बाबा आएर पतित आत्माहरूलाई पावन बनाएर साथमा लिएर जानुहुन्छ। परमात्मा र आत्माको मेला लाग्छ, पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनको लागि। त्यसैले यसको कार्टून पनि बनाउनुपर्छ। बाबा यी सबै कुरा पहिले नै सम्झाउनुहुन्छ। त्रिवेणीमा सामान्यतया शिवरात्रिमा नै जान्छन्। यी सबै कुरा सम्झाउने पनि नशा चढ्नुपर्छ। जो राम्ररी सम्झाउनेवाला हुन्छ, उसले युक्तिले सम्झाउँछ। नत्र बक-बक गरिरहन्छ। कुम्भको मेलामा सच्चा र झुटो सिद्ध गर्नुपर्छ। यो हो संगम जब पतित दुनियाँ पावन दुनियाँ बन्छ। त्यसैले सच्चा-सच्चा मेला यो हो। उनीहरू कुम्भकर्णको अज्ञान निद्रामा सुतेका छन्। परमात्मालाई सर्वव्यापी भन्दछन्। उहाँ त पतित-पावन हुनुहुन्छ, उहाँ त आउनुपर्छ पावन बनाउन। तिमीलाई थाहा छ- यो एकै पुरुषोत्तम संगमयुग हो, जसमा चढ्ती कला हुन्छ। सत्ययुगपछि फेरि तल झर्नु नै छ। जुन समय बित्यो, त्यो पूरा भयो भनिन्छ। पुरानो हुँदा-हुँदा बिलकुल पुरानो बन्छ। तिम्नो स्वस्तिक पनि यस्तै बनाइएको छ। सतोप्रधान, सतो, रजो, तमो.... तिमीलाई थाहा छ- हामी अहिले

२०७३ माघ ०१ शनिबार १४-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबाबाट सदा सुखको वर्सा पाउने पुरुषार्थ गछौं। बाबाले पुरुषार्थ पनि धेरै सहज गराउनुहुन्छ। कुनै मेहनत छैन, धक्का खानबाट बचाउनुहुन्छ। विवाह आदिमा कति खर्च हुन्छ। गरिबले त ऋण लिएर पनि विवाह गराउनु पर्छ। बाबा यी ऋण आदिबाट पनि छुटाउनुहुन्छ। नर्कमा गिर्नबाट पनि बचाउनुहुन्छ, खर्च आदिबाट पनि बचाउनुहुन्छ। त्यसैले यहाँ गरिब धेरै आउँछन्। कति राम्रा-राम्रा कन्याहरू आउँथे, अचानक कामको तूफान आयो, विवाह गरे। विवाह गरेर फेरि पछुताउँछन्— यो ठूलो भूल भयो। समय लाग्छ नि। बाबा कति बचाउने कोसिस गर्नुहुन्छ। धनवान त आउन सक्दैनन्। उनीहरूले न स्वयं वर्सा पाउँछन्, न रचनालाई सच्चा कमाई गर्न दिन्छन्। गरिबमा पनि धेरै फोहोरी परम्परा छ। लोक-लाज, कुल मर्यादाले मार्छ। कुनै केटा-केटीले राम्ररी पढेनन् भने नर्कमा जान्छन्। बाबा नर्कबाट निकाल्न आउनुभएको छ। कोही त निस्कँदैनन्। जनावर त होइनन् जसलाई नाकमा डोरी बाँधेर बचाओँ। सम्झाइरहनुहुन्छ। बाबा बच्चाको रचयिता हुने भएकाले सम्झाउनुहुन्छ बच्चे तिमी सच्चा कमाई गर, बच्चालाई पनि गराऊ। तैपनि कति खिटपिट हुन्छ। स्त्री आए पति आउँदैन, पति आए बच्चा आउँदैनन्। यसैले खिटपिट हुन्छ। सम्झाउन त धेरै राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ। मूल कुरा हो पवित्रताको। बच्चाहरूले लेख्छन् बाबा क्रोध आयो। त्यसैले सम्झाइन्छ— तिमी बच्चाहरूमाथि क्रोध किन गछौं! चञ्चल गरेमा कोठामा बन्द गरिदेऊ। हात खुट्टा बाँध वा खाना बन्द गरिदेऊ। त्यो क्रोध भएन। कृष्णको लागि देखाउँछन्— यशोदाले हात बाँधेर ओखलीमा बाँधिदिन्थिन्। तर यस्तो कुरा होइन। वहाँ त मर्यादा पुरुषोत्तम बडो रमणिक बच्चा हुन्छन्। यहाँ पनि कुनै-कुनै बच्चाहरू बडो राम्रा हुन्छन्। कुरा गर्ने शैली धेरै राम्रो हुन्छ। यहाँ त धेरै बच्चा छन्। कोही-कोही त श्रीमतमा चल्दै चल्दैनन्, नियममा चल्दैनन्। नियम पनि त छ नि। मिलेट्रीमा काम गर्नेहरूले सोध्छन्— वहाँ खानुपर्छ, बाबा के गरूँ? बाबा भन्नुहुन्छ— कोसिस गर, शुद्ध चीज खाने। लाचारी हालतमा दृष्टि दिएर खाऊ, अरू के गर्ने? दुई वटा रोटी त मिल्न सक्छ। मह, घिउ, आलु खान सक्छौ। जुन चीजको बानी पर्छ, त्यो चलिरहन्छ। हर कुरामा सोध्नुपर्छ। बाबाले त धेरै सहज बनाइदिनुहुन्छ। सबैभन्दा राम्रो हो पवित्र बन्नु। बच्चाहरूलाई सुधार्नको लागि कहीं थप्पड पनि लगाउनु पर्छ। कुनै-कुनै बच्चा यस्ता हुन्छन्, जसले घरलाई नै उडाइदिन्छ। बाबाको सम्पत्तिलाई उडाएर नाम बदनाम गरिदिन्छन्। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा अहिले छ— हाम्रो सुखका दिन आइरहेका छन्। त्यसैले हामी किन पुरुषार्थ गरेर सर्वोच्च पद नपाउने? पुरुषार्थबाट नै पद पाइन्छ। मम्मा-बाबा तख्तनशीन हुन्छन्। ज्ञान-ज्ञानेश्वरी सो फेरि राज-राजेश्वरी बन्छन्। तिमीलाई पनि ईश्वरले ज्ञान दिनुहुन्छ। तिमी पनि यो ज्ञान लिएर फेरि आफूसमान बनाउँछौ, राज-राजेश्वरी बन्छौ। माता-पितालाई अनुसरण गर्नुपर्छ। यसमा अन्धश्रद्धाको कुनै कुरा छैन। संन्यासीको अनुयायी बन्छन्, तर अनुसरण त गर्दैनन्। जसलाई संन्यास धर्ममा जानु छ, उनीहरू घरमा रोकिदैनन्। उनीहरूबाट संन्यासी बन्ने पुरुषार्थ अवश्य हुन्छ। ड्रामा अनुसार नै भक्तिमार्ग शुरु भएको हो। सतो, रजो, तमोमा त सबैलाई आउनु छ। सबैभन्दा पहिले श्रीकृष्णलाई हेर, उनले पनि ८४ जन्म अवश्य लिनु छ। अहिले अन्तिम जन्ममा छन् त्यसैले फेरि शुरुमा आउँछन्। लक्ष्मी-नारायण नम्बरवन सो फेरि अन्त्यमा छन् फेरि नम्बरवनमा आउँछन्। उनीहरूलाई जगतनाथ कसले बनायो? कहिले वर्सा मिल्यो? तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— संगममा उनीहरूलाई यो वर्सा मिलेको हो। सारा राजधानी स्थापना हुनु छ। ब्राह्मणले ८४ जन्म लिएका छन्, जो

२०७३ माघ ०१ शनिबार १४-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन अहिले पार्ट खेलिरहेका छन्। यी धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा छन्। तर कसैले के धारणा गर्छन्, कसैले के .... यसमा छ पुरुषार्थको कुरा। बाबा प्रजापिता ब्रह्माको मुखद्वारा सम्मुख भन्नुहुन्छ— म आएको छु मलाई याद गर्नु भन्ने योगबाट तिमी विकर्म विनाश हुन्छ। आत्माले भन्छ हो बाबा म यी कानद्वारा सुन्छु। शरीर विना हजुरले राजयोग कसरी सिकाउनुहुन्छ। शिव जयन्ती पनि अवश्य छ। म आउँछु तर कसैलाई थाहा हुँदैन।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— म कल्प-कल्प ब्रह्माको तनमा नै आउँछु, जसले ८४ जन्म लिएका छन्, यसमा बदली हुन सक्दैन। यी राज-राजेश्वर थिए फेरि ज्ञान-ज्ञानेश्वर बनेर फेरि राज-राजेश्वर बन्नु छ। यो बनीबनाऊ ड्रामा हो। गाइन्छ पनि ब्रह्मा, विष्णु, शंकर। प्रजापिता त ब्रह्मालाई नै भनिन्छ। विष्णु वा शंकरलाई त भनिदैन। प्रजा मतलब मनुष्य। भन्नुहुन्छ, मनुष्यलाई नै देवता बनाउँछु। कुनै नयाँ रचना गर्ने होइन। बाबा सोध्नुहुन्छ प्यारा बच्चाहरू, अहिले स्वर्गमा जान्छौ? अर्पण हुने हो? म आएको छु, अब मलाई याद गर। जति हुनसक्छ देहधारीको याद कम गर्दै जाऊ। हो, तिमी कर्मयोगी हौ, दिनमा सबै कुरा गरे पनि साथ-साथै यस्तो यादमा बस, जसकारण अन्त्यमा पनि मेरो याद रहोस्। नत्र त जोसँग लगन हुन्छ वहाँ जन्म लिनुपर्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै बाबालाई याद गर्न मेहनत लाग्छ। बाबा भन्नुहुन्छ रातमा जाग। तिमी स्वास्थ्य खराब हुँदैन। योगले त अझै बल मिल्छ। स्वदर्शन चक्रधारी बनेर चक्र फिराऊ। जसको रथ लिएको छ उनलाई भन्नुहुन्छ— हे निद्रा जित्नेवाला प्यारा बच्चाहरू।

तिमीलाई थाहा छ राज-राजेश्वर पनि यिनीहरू बन्छन् त्यसैले निद्रालाई जित्नु छ। दिनमा त सेवा गर्नु छ। बाँकी कमाई रातमा नै गर्नु छ। भक्तहरू बिहान सबै उठ्छन्। गुरुहरूले उनीहरूलाई भन्छन्, माला जप्नु छ। धन्दामा त फेर्न सक्दैनौ। कसै-कसैले भित्र पकेटमा माला जप्छन्। त्यसैले बिहान उठेर याद गर्नुपर्छ। विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ। यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। सदा स्वस्थ बन्नु छ भने सदा याद गर्नु छ तब अन्त्य मति सो गति हुन्छ। धेरै ठूलो पद मिल्छ, यसमा धक्का खाने कुरा छैन। चुप रहनु छ र पढ्नु छ। बाँकी जे जति पढिएको छ, त्यसलाई भुल्दै जानु छ। बच्चाहरूले आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर्नु छ। आत्माले नै शरीरद्वारा काम गराउँछ। करनकरावनहार आत्मा हो। परमपिता परमात्मा पनि आएर यिनीद्वारा काम गर्नुहुन्छ। आत्माले पनि गर्छ र गराउँछ। यी सबै प्वाइन्टहरूलाई राम्ररी धारण गर्नु भन्ने लायक बन्छौ। जसले बुझेर अरूलाई बुझाउँछ, बाबा उनलाई लायक सम्झनुहुन्छ। स्वर्गमा उच्च पद पाउन ऊ लायक छ। जसले सम्झाउँदै सम्झाउँदैन, उनीहरूलाई उच्च पद पाउन नालायक सम्झिन्छ। बाबा त भन्नुहुन्छ लायक बन, राजा-रानी बन्नको लागि। उनीहरूलाई नै सपूत बच्चा भनिन्छ। यी बुझ्नुपर्ने कुरा हुन् अरू केही गर्नु छैन। सबै कुराबाट बाबा छुटाइदिनुहुन्छ, केवल एक कुरा याद गर्नु छ। अन्त्यकाल जो स्त्री सिमरे....

जो सेवाधारी बच्चा हुन्छन् उनीहरू बाबाको मुरलीबाट झट्ट काट्टून बनाउँछन्। विचार सागर मन्थन गर्छन्। बच्चाले सेवा गर्नु छ। बाबाको आशीर्वाद, सेवाधारी बच्चाहरूमाथि रहन्छ। आशीर्वाद पनि नम्बरवार हुन्छ। उहाँ बेहदका बाबा सबैलाई भन्नुहुन्छ, फलो मदर फादर। यिनले त शिवबाबाबाट ज्ञान लिन्छन्। ब्रह्माले उच्च पद पाउँछन् तिमीले किन पाउँदैनौ? अहिले फलो गर्नु भन्ने कल्प-कल्पान्तर उच्च पद पाउनेछौ। अहिले फेल भयो भने कल्प-कल्पान्तर फेल हुन्छौ। अच्छा!

२०७३ माघ ०१ शनिबार १४-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाको आशीर्वाद लिनको लागि सेवाधारी बन। आफूसमान बनाउने सेवा गर। अहिले ज्ञान-ज्ञानेश्वरी बनेर फेरि राज-राजेश्वरी बन्नु छ।
- २) एक बाबाको यादमा रहने मेहनत गर्नुपर्छ। कुनै देहधारीमा लगाव राख्नु हुँदैन। निद्राजित बनेर रातमा कमाई गर।

वरदानः— आफ्नो निश्चिन्त स्थितिद्वारा श्रेष्ठ टचिङ्गको आधारमा कार्य गर्ने, सफलतामूर्त भव कुनै पनि कार्य गर्दा सदा स्मृति रहोस्— बडा बाबा बस्नुभएको छ, तब स्थिति सदा निश्चिन्त रहन्छ। यस निश्चिन्त स्थितिमा रहनु पनि सबैभन्दा ठूलो बादशाही हो। आजकल सबै फिक्रका बादशाह छन् र तिमी बेफिक्र बादशाह हौ। जो फिक्र गर्नेवाला हुन्छन्, उनीहरूलाई कहिल्यै पनि सफलता मिल्दैन किनकि उनीहरूले फिक्रमा नै समय र शक्तिलाई व्यर्थमा गुमाउँछन्। जुन कामको लागि चिन्ता गर्छन्, त्यो काम बिगारिदिन्छन्। तर तिमी निश्चिन्त रहन्छौ, त्यसैले समयमा श्रेष्ठ टचिङ्ग हुन्छ र सेवामा सफलता मिल्छ।

स्लोगनः— ज्ञान स्वरूप आत्मा ऊ हो, जसको हर संकल्प, हर सेकेन्ड समर्थ छ।

तपस्वी मूर्त बन

जसरी दुःखी आत्माहरूको मनमा यो आवाज सुरु भएको छ— अब विनाश होस्, त्यसैगरी तिमी विश्व कल्याणकारी आत्माहरूको मनमा यो संकल्प उत्पन्न होस्— अब छिटै नै सबैको कल्याण होस्, अनि समाप्ति हुनेछ। यसको लागि तपस्वी स्वरूपमा स्थित भएर आफ्नो शुभ वृत्तिद्वारा कल्याणकारी किरण चारैतिर फैलाऊ।